

**СПРАВА «ТОВ «АГЕНТСТВО ТЕЛЕБАЧЕННЯ «НОВИНИ» ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF AGENTSTVO TELEVIDENIYA NOVOSTI, OOO v. UKRAINE)**

(заява № 34155/08)

Стислий виклад рішення від 16 січня 2020 року

У 2006 році телерадіокомпанія «Агентство телебачення «Новини» (далі — підприємство-заявник) показала у своїй програмі чотири сюжети, у яких повідомлялися факти про інцидент з працівником міліції Г. Г., прямуючи на роботу, випав з тролейбуса та деякий час знаходився у комі. У першому сюжеті за словами очевидців Г. навмисно намагався вистрибнути з тролейбуса під час руху. У другому сюжеті за однією із версій Г. перебував у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння. Третій сюжет стосувався спростування правоохоронцями цієї версії, а у четвертому повідомлялось, що стан здоров'я «тролейбусного десантника» наразі є задовільним, однак причини інциденту залишаються невідомими.

Мати Г. ініціювала провадження у національному суді, вимагаючи спростувати недостовірну інформацію, поширену стосовно її сина, та відшкодувати завдану моральну шкоду. Національний суд задовольнив позов, зобов'язавши підприємство-заявника спростувати частину тверджень першого, другого та четвертого (далі — Спростування А), а також ще одну частину тверджень другого (далі — Спростування В) сюжетів та виплатити моральну шкоду у розмірі 5 000 грн. Щодо Спростування А національний суд зазначив, що журналісти підприємства-заявника не виконали свого обов'язку перевірити випущену в ефір інформацію. Щодо Спростування В національний суд вказав, що підприємство-заявник не спростувало свою заяву щодо сп'яніння Г., у зв'язку з чим у нього все ще обґрунтовано можна було цього вимагати.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) підприємство-заявник скаржилось, що рішення національних судів, якими його було зобов'язано спростувати відповідну інформацію та виплатити компенсацію, порушило його право на свободу вираження поглядів за статтею 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).

Розглянувши скарги підприємства-заявника, Європейський суд дійшов висновку, що національні суди правомірно вважали, що роблячи твердження, які стосуються Спростування А, підприємство-заявник не діяло відповідно до принципів відповідальності журналістики, оскільки не довело, що поширена ним інформація була фактично достовірною та достатньо перевіреною.

Разом з тим Європейський суд зазначив, що причини, на які посилялися національні суди для обґрунтування втручання стосовно Спростування В, не були відповідними та достатніми. Європейський суд вказав, що згідно висновків національних судів підприємство-заявник помилково заявило, що Г. перебував у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння, однак зауважив, що оскаржувані сюжети не містили такої заяви.

Європейський суд дійшов висновку, що незважаючи на відносно помірний характер накладеної на підприємство-заявника цивільно-правової санкції, не було продемонстровано, що втручання у право на свободу вираження поглядів підприємства-заявника було необхідним у демократичному суспільстві, та констатував порушення статті 10 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Оголошує заяву прийнятною;

2. Постановляє, що було порушено статтю 10 Конвенції у зв'язку з рішеннями національних судів щодо Спростування В;

3. Постановляє, що встановлення порушення само собою є достатньою справедливою сатисфакцією будь-якої моральної шкоди, яку могло зазнати підприємство-заявник;

4. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити підприємству-заявнику 1 500 (одна тисяча п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

*(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;*

5. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»